

»Bláa bókin«, sum stingur upp úr jakkalummanum hjá unga manninum, er hon sum krevst fyri at sleppa til skips í lötuni

TEDBOPL – og so var sýnsroyndin har!

Hóast tað ljóðar at vera trupult hjá ungum monnum at sleppa til skips, er tað nú ikki so trupult kortini, tá ið læknar vísa vælvild og forstálsi. Gongst væl, kunnu øll viðurskifti avgreiðast uppá stutta tíð - næstan yvir eina nátt

LEYST OG FAST
Vilmund Jacobsen

Tað eru nakrar "mytur" um ymisk viðurskifti, bæði nýggj og gomul, men tað er minni enn so altíð, at hesar mytur halda, tá ið samanum kemur, og tú sjálvur hevur við tær at gera.

Ein myta er, at tað er so torført hjá ungum monnum at sleppa til skips, tí hesir skulu hava heilsuváttan og helst eisini hava verið á trygdarskeiði, áðrenn sleppast kann umborð. Tað fyrra er rætt, men ikki tað seinna. Ikki enn í hvussu er.

Í eini tvey ár hevur yngri sonurin tosað um at farið nakrar túrar til skips, og hann hevur eisini biðið sær kjans við onkrum skipi. Er tó ikki sloppin umborð - fyrr enn nú.

- Men eg skal hava heilsuváttan og hava verið á trygdarskeiði fyrst, og har er long biðiðið, hevur hann

sagt, tí tað hevur onkur sagt honum.

Og so er tíðin bara gingin. At fáa sær heilsuváttanina í hús og tekna seg til trygdarskeiðið, hevur ongantið verið fingið í lag.

Hjá einum ungum manni, sum droymir um sjólívið, er tað sum við so mongum øðrum. Viðhvørt er hann ógvuliga uppsettur og heldur, at nú skal tað vera, men so er kjansur at fáa við skipi - og so heldur prátið uppat aftur... til tað einaferð byrjar aftur.

Stuðulin heimanífrá hevur avgjört eisini sín týðning, um ungi maðurin gerst sjómaður ella ikki.

Skipsboð...

Tað er ikki at taka seg aftur í, at eitt gott hugskot hjá manni, sum ætlar sær til skips, er at fáa sær heilsuváttanina uppá pláss, tí so er hon ikki eftir.

"Bláa bókin", sum váttanin verður nevnd, er einasta kravda skjalið, sum ein ungur maður skal hava við sær umborð í lötuni, men sum skilst, verður trygdarskeiðið kravt til várs.

Millum skipini, sum ungi maðurin hevði biðið sær kjans við, var risatrolarin, Næraberg, ið hevur verið og framvegis er eitt frálíkt skúllaskip hjá ungdomum, bæði dreingjum og gentum.

Næstsíðsta fríggjakvöld ringdi so skrivstovan hjá

J.F.K-troli og segði, at skipið var komið inn at bunkra, og at pláss var fyri unga manninum. Men skuldi hann sleppa við, noyddist hann at hava heilsuváttan.

Sígt bleiv dagin eftir - á middegi! Hevði læknir enn klokkan leið til midnátt hetta kvøldið, boðini komu, var sonurin við hús aftur.

Tá ið hann frætti, at reiðarið hevði ringt, gjørdist spentur og hevði góðan hug at fara. Men hvussu kundi tað lata seg gera? Hvussu við arbeiðsklæðum, oljuklæðum, stívlum, handskum... og so læknaváttanini. Hvør kundi geva honum eina læknaváttan til á middegi dagin eftir?

Dúgvan sigldi úr Leirvík til Klaksvíkar klokkan 11 morgunin eftir... og ongan bil høvdu vit beint nú!

Tað bar til...

Nakað fyrr um kvøldið hevði eg ringt til læknan í kommununi. Hann hevði ikki vakt og vísti á sínum telefonsvarara til læknan í Runavík. Hann hevði heldur ikki vakt og vísti á sínum telefonsvarara til læknan á Eiði. Tosaði við læknan á Eiði eina løtu hetta kvøldið, men kundi ikki gera nakra avtalu um læknakanning, tí sonurin var ikki heima. Læknin á Eiði segði, at læknin í Gøtu

hevði vakt frá klokkan 8 morgunin eftir.

Vaskaði nøkur klæðir um kvøldið og um náttina, sum skuldu vera klár, um alt nú fekst uppá pláss.

Ringdi stundisliga morgunin eftir til læknan í Gøtu. Hetta var ein svii, sum vildu biða ta lötuna, sum vit kanska gjørdust ov seinir - alt eftir, hvussu langa tíð tað tók hjá læknanum. Jú, tað var einki problem...

Og so var bara at vakja sonin, men tá var klokkan eisini farin av 10 hendan morgunin. Nú var eftir at pakka, og meðan vit pakkaðu, varð ringt til grannadreingin og vinmannin. Hann var beinasamur og vildi koyra okkum til Leirvíkar.

Vit vóru umborð á Dúgvuni fáar minuttir, áðrenn hon loysti.

Hjá Jaspuri í Klaksvík tók tað stutta tíð at fylla út spurnarblaðið, og læknakanningin gekk væl. Ungi maðurin var spillfrískur; sá sum ein frensur, og hoyrði sum ein hundur...

Jaspur beinasamur...

Nú var also leygarmorgun, klokkan var 9, sonurin svav enn, tí enn vísti eg einki at siga honum, og Dúgvan sigldi úr Leirvík um tveir tímar - og Næraberg skuldi loysa í Klaksvík um triggiar tímar.

Avgjörði at gera eina

roynd aftrat, og tað var royndin, sum eydnaðist.

Ringdi til kommunulæknan í Klaksvík, Jaspur Petersen. Hann var serstakliga beinasamur og segði, at vit kundu koma fram við kl. 11.50. Ringdi síðan til reiðarið og spurdi, um teir vildu biða ta lötuna, sum vit kanska gjørdust ov seinir - alt eftir, hvussu langa tíð tað tók hjá læknanum. Jú, tað var einki problem...

Og so var bara at vakja sonin, men tá var klokkan eisini farin av 10 hendan morgunin. Nú var eftir at pakka, og meðan vit pakkaðu, varð ringt til grannadreingin og vinmannin. Hann var beinasamur og vildi koyra okkum til Leirvíkar.

Vit vóru umborð á Dúgvuni fáar minuttir, áðrenn hon loysti.

Hjá Jaspuri í Klaksvík tók tað stutta tíð at fylla út spurnarblaðið, og læknakanningin gekk væl. Ungi maðurin var spillfrískur; sá sum ein frensur, og hoyrði sum ein hundur...

TEDBOPL...

Eitt sindur skemtiligt var tað, tá ið sýnsroyndin skuldi takast. Reglan, sum skal siggjast fyri at hava "góð eygu", er júst tann sama, sum hon var fyri minst 37 árum síðan, tá ið eg fyrstu ferð var til barnakanning hjá gamla lands-

læknanum í Havn!

TEDBOPL... vóru stávirnir, tú helst skuldi siggja tá, um tú ikki "skuldi fáa brillur", og TEDBOPL eru stávirnir enn í dag.

At fáa brillur, sum eg ongantið vildi hava uppi á mær... men árið eftir sá eg "fint" og skuldi ikki bera brillur meira...

Stávirnar minnst eg enn, og tá ið eg undir viðtaluni saman við soninum hjá Jaspuri í Klaksvík endurtók teir - uttan at hyggja uppá "talvuna", flenti Jaspur...

Hann hevði ikki heft seg við, at hesir TEDBOPL-stávirnir hava verið teir somu í so mong ár... og kanska nógv longri enn tað. Um tað hevur verið gott ella ringt fyri eyguni at "snýta" gamla landslæknan, er ilt at siga, men stávirnar gloymi eg ongantið... og eyguni eru framvegis tey somu og nóg góð til tað, eg havi at brúka tey til.

Klokkan var ikki farin nógv av 12 hendan dagin, tá ið sonurin væl nøgdur fór upp ígjøgnum leyтарan við "bláu bókin", sum stakk upp úr jakkalummanum.

Landssjúkrahúsið mátti avlýsa viðgerð tí tað lak

Landssjúkrahúsið er í ríklingsbeitu. Fyri tveimum árum síðani varð mett, at tað var neyðugt at seta 115 milliónir av til bráðneyðugar ábøtur og aðrar 94 milliónir til ábøtur tey næstu árin.

Men enn er onki gjørt yvirhøvu

Landssjúkrahúsið hevur brúk fyri 209 milliónum tey næstu árin, bara til umvælingar fyri at bjarga bygningunum og at fáa teir í brúkligan stand.Men enn er ikki eitt oyra sett av til endamálið

LANDSSJÚKRAHÚSIÐ
Áki Bertholdsen

Fyrr í hesi vikuni máttu tey avlýsa nakrar viðgerðir á Landssjúkrahúsinum.

Ikki tí, at ongin lækni var. Heldur ikki tí at ongin útgærd var. Men tí at tað lak so illa undan loftinum í viðgerðarrúminum, at tað var ikki inniverandi

Hetta er ein rættiliga sigandi mynd av, hvussu stóðan á Landssjúkrahúsinum er.

Og hetta er heldur ikki at gera ov nógv av. Tí veruleikin er, at bygningarnir

hjá Landssjúkrahúsinum eru í so ringum standi, at stóðan er heilt álvarslig.

Og tað er so kostnaðarmikið at fáa teir í góðan stand aftur, at tað tykist sum ein ógvuliga mótímikil uppgáva, soleiðis sum tað nú sær út.

Fyri tveimum árum síðani kannaði ein nevnd allar bygningarnar hjá Landssjúkrahúsinum út í æsir.

Úrslitið av kanningunum var, at stóðan var so ring, at nakað munagott mátti verða gjørt skjótt, skuldu teir ikki heilt fara fyri skeyti.

Nevndin sigur, at bygningarnir eru í flestu førum byggdir eftir útlendskari fyrmynd, men hesin byggháttur er ikki egnaður til føroyska veðurlagið. Harafturat kemur, at tann fyrirbyggjandi røktin hevur verið ov lítil øll árin.

Avleiðingin er, at bygningarnir eru í so ringum standi, at tað krevur stórar

upphæddir at seta teir í stand.

Krevja 209 milliónir

Í hesum sambandi gjørdin nevndin eina uppperð yvir tær umvælingar, sum vóru átrokandi og sum mnáttu gerast beinanvegin og so gjørdi hon eina uppperð yvir umvælingar, sum áttu at verðið gjørdar tey næstu árin, fram til 2010.

Poul Geert Hansen Hansen sigur, at hóast hendan frágreiðingin nú er tvey ára gomul, er enn onki sett av til viðlíkahald og alt hetta arbeiði er skotið út tað óvissa.

- Stóðan er rættiliga álvarsrlig. Múrarnir standa fullir av vatni og tá ið tað so frystir, spreingist betongíð.

Sostatt fara bygningarnir skjótt og tað er bara ein spurningur um tíð, áðrenn tað verður heilt álvarsligt.

Hann sigur roynt verður at pjøssað uppá lekar innanífrá, men tað eru bara

lappaloytnir og hjálpa bara eina stutta tíð.

Ein avleiðing av hesum var, at ein dagin í hesi vikuni, tað regnaði, máttu tey avlýsa nakrar viðgerðir, tí tað lak so illa undan loftinum í viðgerðarrúminum, at har var ikki inniverandi.

Niðurstóðan hjá byggi-nevndini er, at neyðugt er at seta 115 milliónir av til ábøtur, sum eru bráð-neýðugar.

Harumframt verður neyðugt at seta 94 milliónir av til eina høvuðsumvæling, sum kann verða gjørd yvir nokur ár.

Sostatt verður er neyðugt at seta 209 milliónir av, bara til umvælingar, umframt tann vanliga raksturin.

Afturat teimum verður neyðugt at brúka 68 milliónir til leypandi viðlíkahald tey næstu 10 árin.

Men hóast tað eru tvey ár síðani, at hendan frágreiðingin varð gjørd, er enn

Trý jólaborðhald í Suðuroy

Í Hvalba fer gestakokkur úr Havn at vísa síni kynstur, á Tvøroyri hava tey kalt borð og í Øravík hava tey buffet. Á øllum trimum plássunum verður dansur

JÓLABORÐHALD
Áki Bertholdsen

Hetta er tíðin, tá ið fólk um alt landið hittast á jólaborðhaldum víða hvar og hjá nógvum er hvørt vikuskiftið fullteknað við borðhaldi og veitslum.

Eisini Suðuroyingar fylgja við og tað stóra vikuskiftið til jólaborðhald í Suðuroy, verður næsta leygarkvöld, 23. november, tá ið ikki færr enn trý stór jólaborðhald eru í Oynni.

Jólaborðhald verður bæði í Hvalba, á Tvøroyri og á Hotellinum í Øravík

og á øllum støðunum fara eisini kend orkestar at spæla góðan dansitónleik til tey tilkomu. Í Hvalba fer ein gestakokkur úr Havn at vísa síni kynstur í Roynhøllini, har Bóltfelagið Royn hevur jólaborðhald fyri

bygdarfólkinum og øðrum suðuroyingum. Tað er Uni Gullfoss, sum fer at borðreiða við marineraðari dunnubringu, heilstoktari lambasteik og heimagjørdari hunangskøku. Har spælir ELM band úr Havn, sum er kent fyri at spæla góðan dansitónleik. Atgongumerkini kosta 200 krónur fyri borðhald og dans og tey eru at fáa í pylsvogninum í Hvalba, í Tangabúðini á Tvøroyri, á Statoil Støðini í Vági. Seinasta freist at keypa atgongumerki er mikukvøldið.

Sama kvøld skipar gamlaársnevndin á Tvøroyri fyri jólaborðhaldi í ítróttarhøllini, har tað verður kalt borð og Driv spælir til dans. Eisini hetta tiltakið kostar 200 krónur, men tey, sum bara koma í dans, betala 100 krónur fyri midnátt og 120 krónur aftaná midnátt.

Og at enda verður jólaborðhald á hotellinum í Øravík, har tey hava buffet við heitum og køldum rættum og har Trio spælir til Dans. Hetta kostar 235 krónur fyri alt tiltakið og 100 krónur fyri dansin.

Næsta leygarkvöld verða trý stór jólaborðhald í Suðuroy, eitt verður í Hvalba har tey fáa kokk úr Havn, eitt verður á Tvøroyri og eitt í Øravík

onki oyra sett av til endamálið og ímeðan versnar stóðan alsamt.

Men Poul Geert Hansen sigur, at verður ein veruligur vilji vístur nú, ber tað til fáa bygningarnar á fótur aftur eftir nøkrum árum.

Men so verður tað eisini neyðugt at byrja av álvara nú við eini skipaðari umvæling, har stórar upphæddir verða settar av um árið.

Tað tykist í øllum førum greitt, at heldur ikki næsta ár verður nakað gjørt, tí 40 milliónir eru settar av til